



# P.Z. br. 635

## VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-12/08  
URBROJ: 50301-05/16-24-7

Zagreb, 13. ožujka 2024.

REPUBLIKA HRVATSKA	
65 - HRVATSKI SABOR	
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6	
Primljeno:	13-03-2024
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
470-03/24-01/5	65
Urudžbeni broj:	Pril. /rij.
50-24-4	- -



Hs\*\*NP\*470-03/24-01/5\*50-24-4\*\*Hs

## PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

**PREDMET:** Prijedlog zakona o Državnom uredu za reviziju, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Odbor za financije i državni proračun Hrvatskoga sabora) - mišljenje Vlade

**Veza:** Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 470-03/24-01/5, URBROJ: 65-24-3, od 7. ožujka 2024.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o Državnom uredu za reviziju, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Odbor za financije i državni proračun Hrvatskoga sabora), daje sljedeće

## MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske u odnosu na Prijedlog zakona o Državnom uredu za reviziju, s Konačnim prijedlogom zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Odbor za financije i državni proračun Hrvatskoga sabora, aktom od 6. ožujka 2024. ukazuje na pojedine odredbe Prijedloga zakona koje je sukladno važećem zakonodavnom okviru potrebno doraditi.

Odredbom članka 54. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) određeno je da je Državni ured za reviziju najviša revizijska institucija Republike Hrvatske, koja je samostalna i neovisna u svom radu te da se njegovo osnivanje, ustrojstvo, nadležnost i način rada uređuju zakonom.

S tim u vezi, a kako bi Prijedlog zakona bio u skladu s odredbama Ustava Republike Hrvatske, potrebno je ustrojstvo i način rada Državnog ureda za reviziju urediti isključivo Prijedlogom zakona, a ne unutarnjim normativnim aktima i statutom, kako je to predloženo odredbom članka 5. Prijedloga zakona.

Iz članka 10. Prijedloga zakona nije jasan materijalni doseg odredbe iz koje proizlazi kako Državni ured za reviziju nije nadležan za davanje uputa i mišljenja subjektu revizije u vezi s obavljanjem poslova iz njegove nadležnosti, izvan postupka revizije, kao ni drugim pravnim i fizičkim osobama.

Također, predlažemo preispitati odredbu Prijedloga zakona koja bi predviđjela mogućnost izmjena plana provedbe naloga i preporuka, osobito s obzirom na to da je za neprovedbu naloga i preporuka propisana prekršajna odgovornost. Slijedom navedenoga, predlažemo u članak 22. Prijedloga zakona dodati novi stavak 6. koji bi glasio:

„(6) Ako subjekt revizije zbog objektivnih okolnosti nije u mogućnosti provesti naloge i preporuke dane u izvješću o obavljenoj reviziji u rokovima i na način naveden u planu provedbe naloga i preporuka u skladu sa stavkom 5. ovoga članka može Državnom uredu za reviziju uputiti zahtjev za izmjenu plana provedbe naloga i preporuka, s obrazloženjem, na koji se onda na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga članka koje se odnose na postupak donošenja plana provedbe naloga i preporuka.“.

Vezano uz odredbe Prijedloga zakona kojima je propisan način obavljanja revizije Hrvatske narodne banke primjećujemo kako je isto uređeno na detaljan način, dok je istodobno revizija nad godišnjim financijskim izvještajem Državnog ureda za reviziju uređena jednim člankom (članak 25. Prijedloga zakona) bez jasnog upućivanja na način rada neovisnog vanjskog revizora u provedbi revizije tog izvješća. Također, a kako se ne bi dovelo u pitanje samostalnost i neovisnost obavljanja navedene revizije, dvojbenim smatramo predlaganje neovisnog vanjskog revizora od strane glavnog državnog revizora.

Člankom 26. Prijedloga zakona propisana je mogućnost Državnog ureda za reviziju da može angažirati posebnog stručnjaka kao vanjskog suradnika radi rješavanja specifičnih pitanja. Mišljenja smo da vanjski suradnici mogu sudjelovati u davanju stručnog mišljenja u odgovarajućem području, ali ne izravno i u postupku revizije.

U odnosu na imenovanje i trajanje mandata glavnog državnog revizora i njegovog zamjenika, ukazujemo kako je u Ustavu Republike Hrvatske Državni ured za reviziju pozicioniran iza Hrvatske narodne banke koja je također samostalna i neovisna u svome radu te stoga predlažemo ujednačavanje trajanje njihova mandata na šest godina kao i propisivanje koliko puta mogu biti ponovno imenovani na dužnost.

Nadalje, iz odredbi važećeg Zakona o Državnom uredu za reviziju („Narodne novine“, broj 25/19.) proizlazi da su zaposlenici u stručnim službama i pomoćni revizori Državnog ureda za reviziju, državni službenici i namještenici te da se na njih primjenjuju odredbe propisa koji se odnose na državne službenike.

U tom smislu, a uzimajući u obzir članak 2. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 155/23.) kojim se propisuje primjena odredbi navedenog Zakona i na Državni ured za reviziju, instituti prijema, napredovanja, ocjenjivanja te ostali instituti kojima se uređuje radnopravni status državnih službenika, na odgovarajući način primjenjuju se i na službenike i namještenike Državnog ureda za reviziju. Ovdje osobito skrećemo pažnju na

odredbe Zakona o državnim službenicima, prema kojima je mogućnost zapošljavanja putem premještaja moguća samo do 1. siječnja 2026.

U skladu s člankom 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama („Narodne novine“, broj 155/23.) odredbe toga Zakona ne primjenjuju se na zaposlenike u Državnom uredu za reviziju, osim odredaba koje se odnose na osnovicu za obračun plaća.

U tom smislu, ovim Prijedlogom zakona potrebno je urediti cjeloviti sustav plaća zaposlenika u Državnom uredu za reviziju pri čemu upućujemo na Odluku i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-4039/2009, U-I-25427/2009 i U-I-195/2010 („Narodne novine“, broj 100/14.) kojom je između ostalog utvrđeno da se plaća mora temeljiti na jasnim i objektivnim kriterijima te da bi se ista trebala određivati zakonom, a ne kako je predloženo člankom 44. Prijedloga zakona da će se koeficijenti za obračun plaća za radna mjesta i položaje službenika i namještenika Državnog ureda za reviziju utvrditi unutarnjim normativnim aktom.

Iz Prijedloga zakona nije jasno koja će se vrsta pravnih akata donositi i u kojem postupku, kod prijma u službu u Državni ured za reviziju i rasporeda na radno mjesto, odlučivanja o pravima i obvezama zaposlenih te prestanka službe. Slijedom toga, upitna je mogućnost pravne zaštite zaposlenika u tim postupcima. Napominjemo da se donošenje rješenja spominje samo u članku 27. Prijedloga zakona, ali ni za to rješenje nije jasno određeno radi li se o aktu koji se donosi u upravnom postupku. Stoga bi trebalo u Prijedlogu zakona propisati koji se akti donose kod prijma u službu u Državni ured za reviziju i rasporeda na radno mjesto, odlučivanja o pravima i obvezama zaposlenika te prestanka službe i u kojem postupku, te mogućnost pravne zaštite zaposlenika (npr. pravo na žalbu, nadležnost za odlučivanje o žalbi).

Glavni državni revizor i njegovi zamjenici smatraju se dužnosnicima u smislu članka 1. Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika („Narodne novine“, br. 101/98., 135/98., 105/99., 25/00., 73/00., 30/01., 59/01., 114/01., 153/02., 154/02., 163/03., 16/04., 30/04., 105/04., 187/04., 92/05., 121/05., 151/05., 135/06., 141/06., 17/07., 34/07., 82/07., 107/07., 60/08., 38/09., 150/11., 22/13., 102/14., 103/14., 3/15., 93/16., 44/17. i 66/19.) te se na njih primjenjuju sva prava i obveze koje proizlaze iz toga Zakona.

Međutim, u skladu s člancima 39. i 41. Prijedloga zakona, i za glavnog državnog revizora i njegovog zamjenika osnovica za izračun plaće jednaka je osnovici za izračun plaće državnih službenika i namještenika.

S tim u vezi, a kako je nesporno da se glavni državni revizor i njegovi zamjenici smatraju dužnosnicima te da su korisnici kombiniranih prava državnih dužnosnika i državnih službenika, potrebno je u dijelu Prijedloga zakona kojim se propisuje položaj, prava i obveze zaposlenika u Državnom uredu za reviziju jasno propisati opseg prava koja im pripadaju, a koja uključuju plaću te precizno navođenje svih materijalnih prava koja ostvaruju kao državni dužnosnici odnosno zaposlenici Državnog ureda za reviziju.

Odredbu članka 49. Prijedloga zakona kojom se propisuje da u slučaju neusuglašenosti odredaba drugih zakona s odredbama ovoga Zakona, primjenjivat će se odredbe ovoga Zakona, predlažemo brisati kao suvišnu.

Odredba članka 52. stavka 2. Prijedloga zakona (prema kojoj do donošenja Statuta i drugih unutarnjih normativnih akata iz stavka 1. ovoga članka, državni dužnosnici koji su danom stupanja na snagu ovoga Zakona zatečeni na radnim mjestima u Državnom uredu za reviziju, zadržavaju sva prava prema odredbama Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika) nije precizna jer se ne može utvrditi koji je to dan, s obzirom da se radi o donošenju više normativnih akata s različitim danom stupanja na snagu.

Zbog pouzdanosti i pravne sigurnosti propisanih odredbi pojedinih članaka zakona nije prihvatljivo jednim zakonom, u ovom slučaju Prijedlogom zakona brisati odredbe drugog zakona, Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika, niti djelomično niti u potpunosti. Stoga predlažemo odredbu članka 53. stavka 1. brisati.

Prijedlogom zakona potrebno je propisati upravni nadzor nad provedbom Prijedloga zakona, osobito u dijelu zapošljavanja i ostvarivanja prava zaposlenika od strane tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

U odnosu na prijelazne i završne odredbe istima nije jasno uspostavljen odnos između Prijedloga zakona i propisa koji prestaju važiti njegovim stupanjem na snagu, nije precizno određeno po kojem propisu će se dovršiti započeti postupci (ako ih ima) te daljnja primjena propisa koji su doneseni na temelju zakona koji prestaju važiti, kako ne bi došlo do pravne praznine. Pored navedenog, ukazujemo kako je u članku 53. Prijedloga zakona potrebno točno naznačiti odredbe Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika koje prestaju važiti stupanjem na snagu Prijedloga zakona te u skladu s eventualno prihvaćenim primjedbama uskladiti preostale odredbe.

U nenormativnom dijelu Prijedloga zakona, ocjena i izvori potrebnih sredstava, ukazuje se da je, kako po važećem Zakonu o Državnom uredu za reviziju („Narodne novine“, broj 25/19.), tako i u Prijedlogu zakona, propisano da Odbor za financije i državni proračun Hrvatskoga sabora odobrava prijedlog financijskog plana Državnog ureda za reviziju slijedom čega je i za povećanje rashoda potrebno provesti propisanu proceduru.

Pritom je, vezano za iskazana nedostatna sredstva, potrebno detaljno analizirati financijski plan Državnog ureda za reviziju za 2024. godinu i projekcije za 2025. i 2026. godinu te iskazana nedostatna sredstva prvenstveno osigurati internom preraspodjelom unutar proračunskih pozicija Državnog ureda za reviziju.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Stipu Župana, dr. sc. Davora Zoričića i dr. sc. Terezu Rogić Lugarić.

 2  
PRIJEDLOG  
mr. sc. Andrej Plenković